

det, i Byerne og i Kjøbenhavn, og derfor er det skattefrie Minimum blevet større i Byerne og størst i Kjøbenhavn i Forhold til Landet, og Fradraget for Børnenes Vedkommende er ogsaa større i Byerne og i Kjøbenhavn end paa Landet. Men, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) har udtalt tidligere, kan det være et Spørgsmaal, hvorvidt det er rigtigt at drage disse forskellige Grænser for Skattefrihed og gøre Fradrag for Børnene. Men vil man drage denne Grænse, vil man sætte forskellige skattefrie Minima de forskellige Steder, er det ikke retfærdigt at drage denne Grænse her med Hensyn til Købstæderne og Landet, fordi vi maa huske paa, at der i de sidste Aaringer er sket store Forandringer derved, at mange Landsbyer ere voksende op til at blive større end mange af vore Købstæder, hvor Forholdene ere ganske lige med Byerne, hvor det er lige saa dyrt at leve, og hvor Skatteforholdene i det hele taget staa paa samme Standpunkt som i Byerne.

Jeg skal nævne et enkelt Eksempel fra min Valgkreds, hvor jeg er bedst kendt paa det Omraade, nemlig Struer. Det er en Landsby, og den vil altsaa ikke faa Del i de store Begunstigelser, som de forelagte Lovforslag tilsigte for Byerne. Men nu er det saa, at Struer har en Befolkning af mellem 3 og 4,000 Mennesker og er altsaa større end ca. 30 af vore Købstæder. Jeg er derfor enig med det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (T. Larsen) og det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn), som have paatalt disse Forhold, i, at vi burde søge hen til, at disse store Landsbyer, der have samme Karakter som Købstæderne, ogsaa faa Del i de Lettelser, som Forslagene tilsigte, baade med Hensyn til skattefrit Minimum og med Hensyn til at ordne de kommunale Beskatningsforhold paa disse Omraader, at give Købstæderne. Jeg er for saa vidt i saa Henseende den højtærede Finansminister taknemmelig for, at han forleden Dag udtalte, at det var et Spørgsmaal, der kunde tages under Overvejelse. Det var ikke af saa indgribende Betydning, at det vilde lægge nogen Hindring i Vejen for Reformens Gennemførelse, hvis det blev taget op, og det skal være min Henstilling til det Udvalg, som forhaabentlig faar med disse Lovforslag at gøre, at det vil tage Spørgsmaalet under velvillig Overvejelse og arbejde hen til, at disse store Landsbyer, der ere af samme Beskaffenhed som Købstæderne, faa samme Rettigheder og

Begunstigelser, som Lovforslagene tilsigte at give disse.

Den højtærede Finansminister udtalte, at der for Landkommunernes Vedkommende var givet Lejlighed til ved det kommunale Lovforslag at lægge en Del af de faste Ejendommens Byrder over paa Ejendoms skylden, og derved ville de ogsaa faa Del i disse Goder; men man maa huske paa, at i disse store Landsbyer, der ere som Købstæder, have de ikke meget Hartkorn og have ikke nogen videre fast Grundskat at kunne lægge over paa Ejendoms skylden, saa Forholdet bliver aldeles ikke for deres Vedkommende saa gunstigt; som det er eller vil blive for Købstædernes Vedkommende.

Det er mit Haab, at det kommende Udvalg vil tage denne Sag under nøje Overvejelse og i Henhold til Udtalelser af Finansministeren vil tage saa velvilligt paa den som muligt for at stille disse store Landsbyer under samme Forhold som dem, der allerede ifølge Lovgivningen have Lov til at bære Navnet Købstad. Det var kun disse korte Bemærkninger, jeg fandt Anledning til at fremkomme med. Jeg skal ikke komme ind paa de forskellige Lovforslags Enkeltheder, da de ere drøftede saa indgaaende i disse Dage.

J. Nielsen: Det er ogsaa kun for en kort Bemærkning til det ærede Medlem for Kjøbenhavn 5te Valgkreds, jeg finder Anledning til at tage Ordet. Jeg beklager, at det ærede Medlem har opfattet de spøgefulde Bemærkninger, jeg fremkom med, som en Spydighed mod ham. Det har aldeles ikke været min Hensigt. Jeg kan heller ikke indse, at der kan være noget generende i at minde det ærede Medlem om, at han har studeret Teologi, men jeg skal nu paa Forhaand love, at jeg med al den Alvor og Ærbødighed, som sømmer sig en almindelig Landsbydegn over for en Mand, der i hvert Tilfælde godt kunde have været Præst, forudsat at han havde fortsat sit teologiske Studium, skal komme til selve Sagen. Det ærede Medlem kritiserede det Eksempel og de Beregninger, jeg havde gjort, men lod dem ellers staa uden at røre ved Tallene, saa af den Grund kunde jeg godt forbigaa hele Beregningen. Men nu træffer det sig netop, at der er indløbet en Fejl i det sidste Eksempel. I det Hastværk, hvormed jeg fremførte Eksemplerne, da Klokkeren var nær ved det kritiske Punkt, er der kommet en Fejl deri, og da jeg nu altid er villig til, saa